

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er fantastisk spændende med genteknologien, og jeg ser nogle muligheder i den og en forfærdelig masse bekymringer og risici.

Jeg har somme tider sådan prøvet lidt, om jeg kunne finde noget at sammenligne opdagelsen af genteknologien med, og jeg kom frem til, at det nærmeste, jeg sådan kan komme i tanker om, er opdagelsen af ilden.

Jeg vil spørge hr. Kolstrup: Altså hvis Enhedslisten og Folketinget havde eksisteret, dengang man indførte ilden i Danmark, tror hr. Kolstrup så ikke, at Enhedslisten da ville have været imod indførelsen og udnyttelsen af den kraft i Danmark?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Til hr. Ole M. Nielsen: Det er heldigvis sådan, at ilden kan slukkes, og at ilden i modsætning til genteknologien er styrbar. Ildsvåde kan være utrolig forfærdelig. I gamle dage kunne den lægge byer øde. Det kan den trods alt ikke i dag. Ilden kan også være farlig i tredjelande, men den er styrbar; det er genteknologien ikke. Det er den afgørende forskel, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen.

Lad det ligge.

Omkring den grønne revolution: Enhedslisten har ikke den samme opfattelse af den grønne revolution som Venstre. Den havde en lang række uhyggelig negative virkninger. Vi går meget stærkt ind for planteforædling, men det springende punkt er, hvordan man kombinerer planteforædling med det alsidige jordbrug og sikrer biodiversiteten. Det gjorde man ikke under den grønne revolution.

Tilbage til fru Vibeke Peschardt:

Ja, det er svært, men det, der for mig er det triste ved at høre nyradikalismen, det er, at hvor gammelradikalismen havde mod på at give de stærke kræfter fingeren, så har man det ikke længere. I gamle dage gik vi hånd i hånd om f.eks. at sige nej tak til a-kraft. Det var hundsvært. Der var virkelig internationale kapitalgrupper, men det lod Det Radikale Venstre sig ikke kue af.

I dag er det fuldstændig rigtigt, det har fru Vibeke Peschardt ret i, at der er internationale firmaer, der har utrolig stor magt. Men det skal vi ikke lade os kyse af, mener Enhedslisten. Tværtimod, vi skal mobilisere folk i den tredje

verden og herhjemme mod disse selskaber, mod deres patenteringer osv. Derfor er jeg mere optimistisk end Det Radikale Venstre på det punkt.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg forstod ikke helt hr. Kolstrups afvisning af sammenligningen med ilden, for dengang man begyndte at udnytte ilden, da tror jeg, at det var et farligt våben, som man havde meget svært ved at kontrollere, hvad man jo altså i nogle sammenhænge stadig væk har. Men selve genteknologien kan man jo trods alt kontrollere i et begrænset omfang.

Terminatorgenet, som har været nævnt af et par ordførere her tidligere, har en anden ulempe, nemlig at det forhindrer farmeren i at bruge sin egen avl som udsæd. Men terminatorgenet hindrer jo spredning, og hvorfor ikke tro, at man stadig væk kan udvikle ting, som også kan begrænse genteknologiens skadelige effekt?

Jeg er stadig væk dybt bekymret over det, men jeg mener bare, at vi har fået nogle muligheder i hænde, som vi ikke skal afvise.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen altså, hr. Søren Kolstrup svarer ikke på det, jeg spørger ham om. Jeg spørger ham med henvisning til det kinesiske eksempel, om ikke det er muligt, at man på verdensplan går ind og regulerer det her, sådan at man kan stoppe den udvikling? Hr. Søren Kolstrup var meget mere interesseret i at fordreje mine ord og sige et eller andet vrøvl om nyradikalisme, og jeg ved ikke hvad. Altså det her var jo overhovedet ikke på dagsordenen, hverken i 1905 eller i 1940.

Så derfor vil jeg gerne bede om, at hr. Søren Kolstrup besvarer det spørgsmål, jeg stillede ham før.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Ja, man kan jo høre på hr. Søren Kolstrups tale, at vi nærmer os den 1. maj. Man kan sagtens mærke, hvordan hr. Søren Kolstrup har varmet op til at stå og råbe: God 1. maj!

Så derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Kolstrup lidt i forlængelse af fru Vibeke Peschardts spørgsmål: Anerkender hr. Søren Kolstrup ikke, at det her virkelig er et sted, hvor internationalt samarbejde viser sin berettigelse, at EU virkelig på det her punkt har spillet en